

247/1946 Sb.

Zákon

ze dne 19. prosince 1946,

Jímž se mění a doplňují předpisy o očistných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců.

Vyhlášeno dne 30. prosince 1946, datum poslední novelizace 30. prosince 1946

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Dekret presidenta republiky ze dne 4. října 1945, č. 105 Sb., o očistných komisích pro přezkoumání činnosti veřejných zaměstnanců, ve znění zákona ze dne 16. května 1946, č. 130 Sb., (dále jen „dekret“) se mění a doplňuje takto:

1. V § 5, odst. 1 se vkládají v první větě za slova „Očistné komise“ slova „a vrchní očistné komise“. Odstavec 2 téhož paragrafu se ruší, odstavec 3 se přečísluje na odstavec 2 a odstavec 4 na odstavec 3.

2. Ustanovení § 18, odst. 3, věty druhé zní:

„Předseda senátu, po případě jím pověřený člen senátu (zpravodaj), podá zprávu o případu“.

3. Ustanovení § 32 zní:

„Působnost očistných komisí končí dnem 4. května 1947. Vrchní očistné komise pokračují ve své činnosti i po tomto dni.“

Čl. II.

(1) Kárná oznámení lze projednat podle dekretu, byla-li podána u příslušné očistné komise nejpozději do 30 dnů ode dne počátku účinnosti tohoto zákona v těch případech, kdy skutková podstata provinění bude úřadu (orgánu) příslušnému k podání kárného oznámení na podkladě jeho vlastního řízení známa nejpozději do dne počátku účinnosti tohoto zákona.

(2) Kárná oznámení podaná po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1 odmítne předseda očistné komise jako nepřípustná. Proti tomuto rozhodnutí může kárný zástupce podati stížnost do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí u očistné komise k příslušné vrchní očistné komisi.

(3) Okolnost, že nebylo možné podati kárné oznámení pro činnost stíhatelnou podle § 2 dekretu ani ve lhůtě stanovené v odstavci 1, není na překážku provedení normálního disciplinárního (kárného) řízení, zakládá-li tato činnost skutkovou podstatu služebního přečinu podle § 87, po případě § 153 služební pragmatiky nebo předpisů obdobných. V těchto případech neplatí ustanovení § 12, odst. 3 dekretu.

Čl. III.

(1) Dnem 5. května 1947 přechází příslušnost očistných komisí k projednání neskončených případů na příslušné disciplinární komise (jiné příslušné kárné orgány). Jde-li o zaměstnance, pro něhož v disciplinárním řízení je příslušná jako jediná stolice vrchní disciplinární komise, rozhoduje tato s konečnou platností v jediné stolici.

(2) Není-li komise (orgánu) příslušné (příslušného) podle předchozího odstavce, přechází působnost očistných komisí na disciplinární komise pro pragmatikální úředníky a zřízence při zemských národních výborech (na Slovensku při okresních národních výborech) a vrchní očistné komise na vrchní disciplinární komisi při ministerstvu vnitra (na Slovensku při pověřenectvu vnitra).

(3) Komise (orgány) pokračují v řízení podle předpisů pro ně platných s tou změnou, že o vymezení osobního rozsahu a stíhatelné činnosti, o trestech a o doplacení zadrženého platu po dobu suspense a započitatelnosti této doby platí ustanovení §§ 1 až 3 a 29 dekretu.

Čl. IV.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Ursíny v. r.

Fierlinger v. r.,

též za ministra Masaryka a státního tajemníka Dr. Clementise

Široký v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Řuriš v. r.

Zmrhal v. r.

Dr. Pietor v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Hála v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Lichner v. r.